

Sygn. akt II K 93/15

POSTANOWIENIE

dnia 3 listopada 2015 roku

Sąd Okręgowy w Koszalinie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Jacek Matejko

Protokolant: sekr. sąd. Adriana Jurek

przy udziale prokuratora Prokuratury Okręgowej w Koszalinie Katarzyny Słodzińskiej

po rozpoznaniu na posiedzeniu

w sprawie **J. Ś. (1)**

z wniosku skazanego o wydanie wyroku łącznego

w przedmiocie umorzenia postępowania

postanawia:

I. na podstawie art.572 k.p.k. umorzyć postępowanie w sprawie;

II. na podstawie art.632 pkt 2 k.p.k. kosztami postępowania obciążyć Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Do Sądu Rejonowego w Kołobrzegu wpłynął wniosek skazanego J. Ś. (1) o wydanie wyroku łącznego i połączenie kar pozbawienia wolności orzeczonych wobec niego w wyrokach tegoż Sądu z dnia 3 października 2008 roku w sprawie II K 367/07, z dnia 22 stycznia 2010 roku w sprawie II K 105/09 i z dnia 25 września 2014 roku w sprawie II K 439/14 oraz w wyroku Sądu Rejonowego w Koszalinie w sprawie X W 304/14, a także w pozostałych wyrokach, które podlegają łączeniu.

Postanowieniem z dnia 30 lipca 2015 roku Sąd Rejonowy w Kołobrzegu w sprawie II K 315/15 stwierdził swoją niewłaściwość rzeczową i przekazał sprawę o wydanie wyroku łącznego do rozpoznania tutejszemu Sądowi, z uwagi na skazanie J. Ś. (1) wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Koszalinie w sprawie II K 3/94 i Sądu Okręgowego w Koszalinie w sprawie II K 104/00.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Wniosek skazanego nie jest zasadny.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że Ustawą z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw, która weszła w życie w dniu 1 lipca 2015 roku, zmieniono treść art.85 k.k. dotyczącego wymierzania kary łącznej. Jednakże zgodnie z dyspozycją zawartą w art.19 ust. 1 te same Ustawy, art.85 k.k. w nowym brzmieniu nie ma zastosowania do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Z akt sprawy II K 93/15 oraz aktualnej karty karnej skazanego wynika natomiast, iż wobec J. Ś. (1) nie wydano żadnego wyroku skazującego po dniu 1 lipca 2015 roku, w związku z czym wobec skazanego nie mają zastosowania znowelizowane przepisy w zakresie kary łącznej.

Zatem w przedmiotowej sprawie należało rozważyć możliwość wydania wyroku łącznego w oparciu o przepisy obowiązujące przed dniem wejścia w życie Ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw.

Zgodnie z treścią art.85 k.k. sprzed nowelizacji, sąd orzeka karę łączną, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw (...).

Tymczasem J. Ś. (1) skazany został wyrokami Sądu Rejonowego w Kołobrzegu z dnia 3 października 2008 roku wydanym w sprawie II K 367/07 za czyny popełnione w dniach 30 grudnia 2006 roku, 27 lipca 2007 roku i 31 lipca 2007 roku, z dnia 22 stycznia 2010 roku wydanym w sprawie II K 105/09 za czyny popełnione w nocy z 14 na 15 grudnia 2008 roku oraz w okresie od 30 września 2008 roku do 20 listopada 2008 roku, a także z dnia 25 września 2014 roku wydanym w sprawie II K 439/14 za czyny popełnione w dniach 27 lutego 2014 roku i 14 marca 2014 roku. Zatem z zestawienia powyższych wyroków skazujących (objętych wnioskiem skazanego) wynika, że czyny za które J. Ś. (1) został skazany powyższymi wyrokami były popełniane każdorazowo już po dacie wydania poprzedzających je wyroków. Należy jedynie wskazać celem wyjaśnienia, iż czyn objęty wyrokiem w sprawie II K 105/09, a trwający od 30 września 2008 roku do 20 listopada 2008 roku co prawda rozpoczął się już przed datą wydania wyroku w sprawie II K 367/07 (z 3 października 2008 roku), jednakże trwał nadal i zakończył się już pod tej dacie. A tym samym nie był to czyn, który został popełniony (w całości) przed wydaniem wyroku ze sprawy II K 367/07.

Jednocześnie podkreślić należy, iż wyrokiem łącznym możliwe jest połączenie kar orzeczonych wyłącznie za przestępstwa, a nie wykroczenia. Tym samym brak jest podstaw do wydania wyroku łącznego w zakresie wskazanym przez skazanego we wniosku, a dotyczącym kary wymierzonej za wykroczenie.

Ponadto, Sąd Okręgowy w Koszalinie przeanalizował wszystkie dotychczasowe skazania J. Ś. (1) pod kątem możliwości orzeczenia wyroku łącznego, a mianowicie prawomocne wyroki: Sądu Rejonowego w Kołobrzegu z dnia 26 października 1984 roku w sprawie II K 540/84 za przestępstwo popełnione w dniu 15 sierpnia 1984 roku, z dnia 4 marca 1988 roku w sprawie II K 93/88 za przestępstwa popełnione w dniu 1 listopada 1987 roku oraz we wrześniu i październiku 1987 roku, z dnia 14 czerwca 1991 roku w sprawie II K 583/90 za przestępstwa popełnione w sierpniu i wrześniu 1990 roku, w marcu i kwietniu 1990 roku oraz za dwa przestępstwa popełnione w dniu 22 lipca 1990 roku, Sądu Wojewódzkiego w Koszalinie z dnia 6 marca 1995 roku w sprawie II K 3/94 za przestępstwa popełnione w dniach 1 listopada 1993 roku, 30 października 1993 roku oraz w nocy z 25 na 26 września 1992 roku, Sądu Okręgowego w Koszalinie z dnia 25 kwietnia 2001 roku w sprawie II K 104/00 za przestępstwo popełnione w dniu 20 kwietnia 2000 roku, a także w wyrokach Sądu Rejonowego w Kołobrzegu z dnia 11 lipca 2003 roku w sprawie II K 218/03 za przestępstwo popełnione w dniu 5 grudnia 2002 roku oraz z dnia 1 czerwca 2004 roku w sprawie II K 129/04 za dwa przestępstwa popełnione w dniu 30 października 2003 roku.

Z przedstawionego wyżej zestawienia wyroków skazujących wynika, że również i w tym wypadku brak jest podstaw do wydania wyroku łącznego, ponieważ czyny z poszczególnych orzeczeń zostały popełnione każdorazowo już po dacie wydania poprzedzających je wyroków.

W konsekwencji niniejsze postępowanie należało umorzyć na podstawie art.572 k.p.k., a kosztami postępowania, w myśl art.632 pkt 2 k.p.k., obciążyć Skarb Państwa.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia.